

עמ"ת 36748/05/20 - יאסר הוואשלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 36748-05-20 הוואשלה(עציר) נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיזוני: 200399/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוור עוזי ב"כ עוזי נירה שבב
נגד מדינת ישראל
משיבה

ההחלטה

1. עරר על החלטת ביהם"ש קמא מיום 14.5.20 המורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.
2. כנגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של קשר רפואי לשימוש פשע, יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים.
3. בהתאם לעובדות כתוב האישום - ביום 23.4.20 קשר העורר קשר רפואי לשימוש פשע עם שדאד ג'רבאן (להלן: "ג'רבאן") בתכנון סחר בסמים מסווג קנבוס. השניים נפגשו סמוך לשעה 14:15 בדרך צדדית סמוך לתחנת דלק באור עקיבא, כאשר העורר הגיע מביתו ברכבת טוויטה קורולה נהוגה בידי אחר, וג'רבאן ברכבת יונדי.
4. העורר סחר בשם מסווג קנבוס, מחולק ל- 4 מארזים, במשקל של 504.9 גרם נתו, ארוזים בנילון שקוף ועטופים בשקית אספה שחורה, שהועברה מתא המטען ברכבו לתא המטען ברכבו של ג'רבאן. ביום 10.5.20 טענו הצדדים לגופה של בקשת מעצר עד תום ההליכים, וביהם"ש קמא כאמור הורה על מעצרו ממשי של העורר.
5. עיקר טענות העורר עניין הסתמכות המשיבה על מסמך שעלי או על חלקו מבקשת להוציא תעודה חיסון, מבלתי שהועבר לעין ההגנה טרם הדיון ושלא הופיע ברשימה חומר החקירה.
6. אליבא העורר, רק לאחר שנטען מועד הדיון בביהם"ש קמא להuder ראייה קבילה על פיה נצפה מעביר דבר מה לידי ג'רבאן, אפשרה המשיבה לעורר לעין במסמך הסודי אך לא להעתיקו.

- .7. העורר טען כי היה על המשיבה להציג בטעות חישון טרם הגשת כתב האישום, ואי הגשת תעודה חישון במועד מביאה לעיכוב בניהול המשפט ובמקרים מתאימים מהוות שיקול בבחינת חלופה.
- .8. עוד נטען כי אין ראייה שישחוט בין העורר ל'ג'ראן' היו לצורך קשרות קשר, לא היו האזנות סתר, ולאחר פריקת הנידים לא נמצא דבר הקשור את העורר לעבירות קשרות קשר לביצוע פשע.
- .9. מועד הדיון הבהיר ב"כ המשיבה כי תעודה החישון נמצאת כוונת ידי ההגנה. המסמך הועבר להגנה.
- .10. לטענת העורר מדו"ח התצפית שהוגש נראה אדם מוציא شكית שחורה מרכיב הטוויטה, אולם לא נראה בשום שלב העברתה לרכב היונדי.
- כמו כן, נטען לעניין טביעות אצבע של העורר שנמצאו על השקיות כי מדובר בנכס נייד.
- .11. המשיבה טענה כי החומר שקיבל העורר היה בתהילך של הוצאה תעודה חישון. בתייקים בהם הראייה היא דו"ח שוטר, באישור מגומי מודיעין, מגיעים לדיוון כשהמסמכים הללו נכללים במסגרת תעודה חישון. או אז, טרם הדיון, מודיעעים להגנה כי ניתן לקבוע דיון במועד סמוך אולם תעודה החישון לא תתקבל מעמד הדיון. העורר בחר לקבוע את מועד הדיון בסמוך להגשת כתב האישום ובקשת המעצר.
- .12. לטענת המשיבה התשתיית הראייתית מבוססת כמפורט בבקשת המעצר, גם ללא הדו"ח שבמחלוקת העורר אישר המפגש עם ג'ראן, בעוד האחרון שולל אותו. הסמים נמצאו בתא המטען ברכבו של ג'ראן, וטביעות אצבע של העורר נמצאו על הארייזות החיצונית והפנימית.
- הכרעה -**
- .13. לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועינתי בחומר החקירה, הגעתו לכל מסקנה כי דין העורר להידחות, מהnimokim להלן.
- .14. ראשית, עיון בחומר החקירה מעלה כי קיימת תשתיית ראייתית מספקת אף ללא הדו"ח שבמחלוקת -
דו"ח פעולה של רס"ב סלקטר לפיו ביום האירוע נהג בニידת בילוש עם הקצין שרון לוי והשוטר יורם ישראלי, וعقب אחר רכב היונדי ברוח' הזית באור עקיבא. היונדי ביצע פרסה חזרה לכיוון כביש 4, וכאשר הגיע לכיוון תחנת דלק פז הבחן בצוות שביצע חסימה במקום ועצר באמצעות הכביש "בצורה לא צפיה ושגרתית" במרחק של כ- 100-200 מ' מחסימת הנידות. נהג היונדי נסע לאחר מכן בתווך התנגש בצדה הימני של הנידת ופגע בקצין לוי, ואז החל בנסיעה קדימה, כשהשוטר ישראלי הצליח לנטרל את נסיעת הנהג והקצין שרון יצא לכיוון הרכב, ניפץ את שמשת הנהג ועצר אותו. השוטר ישראלי תפס شكית זבל שחורה ובתוכה חומר החשוד כסם

דוח פעולה של רסב ישראלי - לאחר מעצר ג'רבאן והנوسע לידי ביונדי, פתח בנווכחות ג'רבאן את תא המטען והבחן בשquit אשפה שחורה עם שרוך צהוב, ובתוכה 4 שקיות ניילון שקיופות ובתוכם חומר החשוד כסם, ברכב גם נתפס נייד שמספרו מסת"ם ב 669.

דוח פעולה של רסב אדרי - ביצע מעצר על רכב הטיוויטה בו נהג העורר ולידו היה בחור נוסף בשם מג'ד אמראן. על העורר נתפסו 4250 ל"ח בمزומנים

דוח פעולה של רסם שטיין לפיו ביום האירוע סמוך לשעה 14:15 מהלך מעקב אחר העורר הנמצא ברכב הטיוויטה בחשד שאמור להיות ברכבו חומר החשוד כסם, הבין שנמסר ברשות הקשר המשטרתי "כי הרכב שבו נמצא יאסר - רכב הקורולה לבן נראה מושר שquit שחורה גדולה לרכב אחר מסוג יונדי ..."

тиיעוד מצלמות מערכות משטרת מיום האירוע -

רכב הטיוויטה נצפה ביום האירוע נסוע מכיוון דרום לצפון החל מהשעה 11:22 מצומחת דימונה, דר' כביש 6, כאשר בשעה 13:58 תועד במלחף עירון לככיש 65.

רכב היונדי תועד בשעה 13:03 נסוע מג'ס'er א זרקא לכיוון מזרח

טביעות אצבע של העורר נמצאו על שquit ניילון ביןונית (בתוכה היה הסם) ועל שני צדיה של שquit האשפה השחורה (מסמכים ע, עה, פג)

חוות דעת מומחה לפיה החומר שנתפס בתא המטען של היונדי הוא סם מסוג קניבום במשקל של 504.9 גרם בטן

מחקרים תקשורתיים מעידים על שייחות בין העורר וג'רבאן מהלך החודש וביום האירוע.

הודעות -

קצין בילוש שרון לוי ביום האירוע היו בפעולות סמיים כנגד העורר שנמצא עם אחר ברכב טיוויטה, ירד מכביש 6 לכיוון מערב. בהמשך נמסר לשוחבי הרכב פגשו ברכב מסוג יונדי ושquit זבל שחורה עברה מתא המטען של הטיוויטה לתא המטען של היונדי ברכ' הערבה באור עקיבא סמוך לשעה 14:15. התקבל דיווח כי היונדי נסעת אחר הטיוויטה ברח' הזית לכיוון כביש 4

הנחה לבצע חסימה סמוך לתחנת דלק פז באור עקיבא. נהג היונדי (ג'רבאן) הבחן בחסימה ועצר בצד הדרך כ- 200 מ' לפני החסימה. הם נצמדו לחلكו האחורי של היונדי, ונידת נספת נצמדה מלפנים. כאשר הנהג

הבחן שפתח את דלת הנושא מימיין, נסע לאחרור, התגעש בדלת וסגר אותה על רגלו,علاה עם הגלגל האחורי על כפות רגלו ואז שוב כאשר חזר ונסע קדימה. על אף הכאב, רץ לדלת הנהג, ניסה לפתוח אולם היהת נעולה, ועל כן ניפץ את החלון ואמר לג'רבען שעוצר. בטרם יצא מהרכב היה עליו כובע זיהוי, אולם כשהגיע לדלת הנהג לאחר שנפגע לא בטוח שנותר על ראשו. שוטרים אחרים במקום היו עם כובעי זיהוי

ג'רבען - הכחיש מפגש עם הרכב אחר, אנשים נוספים ועסקת סמים. טען שמכיר את העורר, שוחח איתו ביום האירוע והם קבעו להיפגש בcpf. לא פגש אותו.

אולם בהמשך חקירותיו כשעומת מול דז"חות פועלה של שוטרים שראו העברת הסמים בין תא המטען ברכבים וטביעות אצבע של העורר שהתגלו על השקיות, שינוי גרסה וטען כי יתכן שהעורר שם את הסמים ברכבו, שהיה מונע ופתוח, בעוד הוא מילא ציאנס. אולם, לא ידע להבהיר, אם אכן הסמים כתענתו שייכים לעורר, מדובר נתפסו ברכבו -

כך בחקירה מיום 27.4

"ש. מי הוציא את הסמים מהרכב של יאסר

ת. אני לא ראיתי

ש. מי העביר אותם לאותו שלך

ת. אני לא ידע אני מילאתי צאנס, האותו היה מונע פתוח

ש. אני אומר לך ששוטרים ראו שהעבירתם את השקית עם הסמים לאותו שלך

ת. אני לא ראיתי"

ובחקירה מיום 28.4

"ש. האם יאסר הכנס לסתם לאותו

ת. אני לא יודע, לא ראיתי שהוא הכנס לי סמים לאותו

ש. אני אומר לך שעלה הסמים כלומר על השקית השחורה... נמצאו טביעות אצבע של יאסר .. מה התגובה שלך

ת. לא יודע מה להגיד לך, אולי הוא שם את זה באותו שלו זה שלו

ש. אם זה שלו למה שהסמים היו אצלך

ת. הבריאות של הקצין מעוניינת אותו, הסמים זה כלום"

עמאש אשף, שככל הנראה ג'רבען נתן לו טרמוף חזרה לג'סר, העיד כי 200 מ' לאחר שעלה לרכב, מסיבה שלא ברורה לו ג'רבען עצר את הרכב, נסע לאחר והתגנש ברכב. לא שמע שצעקו "משטרת" אלא שצעקו ליג'רבען לכבות את האוטו ולהוציא את המפתחות, אז שברו את החלונות. כשראה את האקדחים הבין שמדובר בשוטרים. ראה את חסימת הניידות בהמשך הניסעה.

העורר - טען שנסע ברכבו יחד חבר בשם מג'יד עמראני מביתו בדروم דרך כביש 6 לכיוון ג'סר א' זרקא לפגוש חברים. פגש בדרך את חברו (ג'רבען) ליד תחנת דלק פז באור עקיבא. המפגש ארך כרבע שעה, וכ- 10 דקות לאחר מכן נעצר. הוא ויג'רבען יצאו מהרכבים, מג'יד לא יצא

בחקירה מיום 28.4 כשועמת מול ראיות שהצטברו, לרבות טביעות אצבע שלו על שקיות הסמים ושקית האשפה, התואמת את זו שראו השוטרים, טען כי לא נגע בסמים או אריזות סמיים, וסירב בהמשך החקירה לענות על שאלות בטענה כי אמר הכל בחקירה קודמת.

מג'יד אלעמראני שנאג ברכבו של העורר ונעצר עמו אישר כי בשלב מסיים בניסעה עצרו, והעורר נפגש עם חבר. הוא נשאר ברכב

כשנשאל מה עשה העורר עם החבר לאחר שייצר מהרכב - שמר על זכות השתקה. כך גם כשנשאל כמה זמן נערך המפגש, ואיפה בדיקן נערכן

ממאגר הראיות עליה, כאמור, כי העורר ויג'רבען נפגשו סמוך לשעה 14:15 מול תחנת דלק פז באור עקיבא לביצוע עסקת הסמים, ופחות מ- 10 דקות לאחר מכן, כאשר נידיות בעקבותיהם, נעצרו ובתא המטען ברכבו של ג'רבען נתפס סם מסווג קנביס במ吁ל חצי קילו, אשר על אחת השקיות שעתפו את הסם וכן על שני צדי שקיות האשפה השחורה, נמצא טביעות אצבעות העורר.

הן העורר והן מג'יד שנאג ברכבו אישרו את המפגש בין החשודים, ושניהם שתווקו בחקירותיהם משועומתו מול הראיות שהצטברו ולא סיפקו כל הסבר מניח את הדעת למפגש והמצאים הפורנזיים. ג'רבען, שתחילה הכחיש מפגש עם העורר, שינה גרסה כהועמת עם הראיות, וטען שהעורר, כמובן, הניח את הסמים ברכבו ללא ידיעתו, אולם לא ידע להבהיר, מדובר עשה כן.

די באמור לעיל כדי להוות תשתיית ראייתית לכואורית בעוצמה מספקת לביסוס העברות המוחשנות לעורר.

שנית, אף אם קיבל טענת העורר כי נפל פגם בהתנהלות המשיבה משלא הופיע הדוח שבמחלקה ברשותה חומר החקירה, או לא הוצאה בגין تعدת חיסין טרם הגשת כתוב האישום או שאינו חסוי ולא הועבר לעיון ההגנה, הרי שאין בכך כדי לפסול את הראייה או להפחית ממשקלה.

ביהמ"ש מבסס הכרעתו על סמך הראיות המוצגות בפניו. תעוזת החיסין הוצאה סופו של יום וטרם מתה ההחלטה דן וחומר החקירה הוועמד לרשות ההגנה. על כן, ניתן להסתמך ולהתבסס בין היתר גם על המסמך

המדובר.

אמנם, על מנת לא לפגוע בטיעוני הצדדים ראוי כי הדברים יונחו מבعد מועד; אלא שעיקר הדברים - בית המשפט הוא שנדרש לחומר הריאות ומשמעותו המשמע בחומר הריאות, גם אם הוצג באיחור, הרי ניתן להסתמך עליון.

16. **שלישית**, ו邏輯ית כאמור קיומן של ראיות לכואורה אף ללא הדוח, הרי שהדברים אמורים מקהל וחומר עם צירופו למאגר הריאות.

בדוח סיכום פעילות מיום האירוע מצוין כدلיקמן -

14:20 רכב הטויטה נושא בכביש 4 פונה ברכח' הזית באור עקיבא, ונושא בעקבות רכב יונדיי לשבייל עפר מול תחנת דלק פז.

14:21 הרכבים כשתאי המטען שלהם פתוחים חונים בשבייל עפר, גבר לא מזוהה מוציא מתא המטען של הטויטה שקיית אשפה בצבע שחור עם שרוך צהוב שמחציתה נראית מלאה, אז נראים שני גברים לא מזוהים מתעסקים בתא המטען של הרכב השני

14:22 שני הרכבים נושאים בשבייל העפר, פונם ברח' הזית לרח' הערבה

14:24 שני הרכבים נעצרו

הטענה כי נצפה גבר מוציא שקיית אשפה שחורה מתא המטען של הטויטה, אולם אין תיעוד של העברת השקיית לתא המטען של היונדיי - אינה עולה בקנה אחד עם ההיגיון הסביר והescal הישר.

בשעה 14:21 כאמור נצפה גבר מוציא שקיית אשפה שחורה עם שרוך צהוב, חצי מלאה, מתא המטען ברכבו של העורר.

בשעה 14:22, דקה לאחר מכן, נצפים שני הרכבים נושאים, ושתי דקנות לאחר מכן כבר נעצרים, כאשר בתא המטען ברכבו של ג'רבאן נתפסת שקיית שחורה עם שרוך צהוב ובתוכה 4 שקיות עם סם מסוג קנוקס, על אחת מהן ועל שקיית האשפה טביעות אצבעותיו של העורר.

די בכך, בצויר יתר הריאות כמפורט בהרחבה לעיל, כדי להוות ראייה לכואורה להעברת הסמים מרכבו של העורר לרכבו של ג'רבאן מועד המפגש ביניהם.

17. רביעית, אין בדי לקבל הטענה לעניין משקלן של טביעות האצבע על השקיות, שמדובר בנכס נייד, ובעניין זה אין לי אלא לחזור על החלטתי במ"ת 1357-19-10 מדינת ישראל נ' מוחמד נמרנה כהאי לישנא -

"טביעה אכבע, כידע, הנה מלכת הריאות...לא אחת נקבע בפסקה כי די בראיה פורניזית ממשמעותית להקים תשתית (השווה למשל- בש"פ 1061/14 שחר נ' מ"ו)..."

הפסקה קבעה בעבר, כי משקלו של חוץ נייד, עליו טبיעה האכבע, נמור משקל חוץ נייח, ועל כן לא די בטביעה.

אין לי אלא להפנות בנושא זה, לאשר נכתב ע"י השופט סטולר (מ"ת 14-12-44958) -

"במקרה של חוץ נייח ניתן לומר בוודאות גבואה יותר כי הטענה שנטגלה ממלדת על הנאשם של הנאשם במקום, ולפיכך קשרו הוא באירוע הפלילי. לעומת זאת כאשר מדובר בחוץ נייד, שיכל לעבור בקלות מיד ליד וממקום למקום, קיימת אפשרות סבירה שהחוץ נושא טביעה אכבעות של אדם שאינו מעורב, וכי החוץ הגיע בדרך כלשהי למקום שבו הוא נמצא" (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נ(5) 221, 231, בעמ' 231).

אכן בדברים נכוןים, אלא שבית המשפט העליון קבע סיג להלכה בפרש מקדאד באומרו כי היה בחוץ נייד להפחית את עצמת הריאות, וזאת לגבי אדם שחתא כבר בעירות נשאק, **רק כאשר יש בפיו הסבר לטביעה האכבע:**

"אכן, כבר נקבע משכבר הימים, כי משקלה של ראיית טביעה האכבע פוחת בהיותה על חוץ נייד; ע"פ 389/62 נאטור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"די ח(1) 62, 65 (השופט כתארו אוז - לנדי); ע"פ 7293/97 סאמר נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט דורנר). אף נקבע "שלעיטים לא היה זה מדויק לומר, כי הימצאותה של טביעה אכבע בזירת האירוע יכולה להביא להרשעה, בהעדר הסבר סביר של הנאשם" (למשל, כשהוא נמנע ממtan גירסה בגל הפללת קרוב או חשש להפללה עצמית בעניין אחר). (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"דנו(5) 221, 231, השופט גרוןיס). ואולם, ככל פשיטה שיש צורך בהסביר, וכדברי בית המשפט בע"פ 5635/97 סמהדאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי) "...לא די בהסביר המצביע על אפשרות רחוקה תיאורטית, אלא כזה המתקיים על הדעת על פי מבחני ההגיון, ניסיון החיים והשכל הישר". **אמתית היה בחוץ נייד כדי להפחית את העוצמה, כאשר יש הסבר מתקין על הדעת לגביון. בענייננו - וועסקים אנו בשלב הריאות לכואורה, לא המשפט העיקרי, על הנintel המוטל בו, כשהמדובר באדם שכבר חטא בעירות נשאק, ודוקא, מכל בני אנוש, תימצא טביעה אכבעו שלו בשכונות לבנות חבלה, נדרש הסבר סביר.**" (ההדגשה שלי-א.ס.)

לא זו אף זאת; חוץ נייד שעליו נמצאה טביעה אכבע של הנאשם, אמנם מעורר ביחס אליו חשש שהובא לזרת העבירה באקרים, וחשש זה יכול שיגרם משקלו כראיה. ואולם, מכך אין ללמד כי טביעה אכבע על חוץ נייד בעולם לא תוכל לשמש כראיה מספקת להרשעה. גם זאת עומדת לטביעה האכבע ככוח הראייתי המפליל כראיה נסיבית, העשויה לבדה או ביחד עם ראיות נסיבותיות נוספות, להצביע על אשמת הנאשם: כך בלשונו של כב' השופט אדמונד לוי:

"חוץ שמטבעו נייד הוא, ועליו נמצאה טביעה אכבע של הנאשם, מעורר ביחס אליו חשש שהובא לזרת

העבירה באקרים, וחושש זה גורע ממשקלו כראיה (ע"פ 389/62 נאטור נ' היועץ המשפטי לממשלה פ"ד יח(1) 64, 62 (1964); ע"פ 1888/02 הנ"ל, בעמ' 231; ע"פ 7293/97 ז'אפר נ' מדינת ישראל פ"ד נב(5) 474, 640 (1998)). מכאן הזרירות בה מצוות הערכאות לנוהג כאשר הן מרשיינות נאשם על סמן טביעה אצבע כראיה יחידה. אולם, מכך אין למלוד כי טביעה אצבע על חפץ נייד - איפילו מדובר בחפץ המצוין בשימוש יומיומי, "שידים רבות בוחשות בו" (פסקה 9 לחווות-דעתו של חבריו) - לעולם לא תוכל לשמש כראיה מספקה להרשה. גם אז עומדת לטביעה האצבע כוחה הראייתי המפליל כראיה נסיבתית, העשוי לבדה או ביחד עם ראיות נסיבותיות נוספות, להצביע על אשמת הנאשם. או אז, נדרש הנאשם לספק לראיות נסיבותיות אלו הסבר חלופי, המתישב עם חפותו. אמת, כאשר טביעה האצבע מצויה על חפץ נייד, במיוחד כזה המצוין בשימוש יומי והועובר ממקום למקום, קל יותר לספק הסבר לכך. יחד עם זאת, כאשר בית-המשפט מוצא שהסבירו של הנאשם אינו סביר, וכי מעורבותו ביצוע העבירה היא האפשרות היחידה להימצאותה של טביעת האצבע - נסללה הדרך להרשה". (אדווארד סראבוניין נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו ביום 17.1.08).

במקרה דנן וכפי שפורט בהרחבה לעיל טביעות האצבע של העורר אין עומדות לבדוק, ומעבר לכך, העורר לא ספיק כל הסבר חלופי, סביר, מניח את הדעת לטביעות אצבעותיו או הימצאותן על השקיות הפנימיות והחיצונית שהיכילו את השם.

18. באשר לבחינת חלופת מעצר - בעניינו של העורר מתקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורiot, וכלל הוא כי בעבירות מעין אלו ישנה בית המשפט שלא להורות על חלופת מעצר אלא בסיבות יהודיות מחמת החשש שה הנאשם יבצע עבירות סמיים גם בהיותו בחלופת מעצר. (ראה - בש"פ 3147/18 יair חמיאס נ' מדינת ישראל, מיום 15.12.15 רבה נ' מדינת ישראל, מיום 14.5.9; בש"פ 1566/14 רבה נ' מדינת ישראל, מיום 23.12.15).

כאמור לעורר מioxחות עבירות בסחר קניביס בכמות גדולה, ובעבבו שתי הרשעות קודמות משנת 2019 בקשרת קשור לביצוע פשע וUBEIROT בסמים בגין ריצה מסר בפועל ועומדים ותלוים כנגדו מאסרים מותנים, אשר לא הרתיעו אותו מביצוע העבירות נשוא ההחלטה דנן. לא רק שלא נסתירה חזקת המסוכנות הקיימת בדיון, אלא משמאסרים לא הוועילו, מאסרים מותנים לא הרתיעו, ספק אם מפקחים יעשו כן.

اذזכיר כי הכלל בעבירות סמיים הנה מעוצר; החיריג עוסקبني שחלקו נמור, עברו נקי, ובוודאי לא בני שכונתו תלויים מאסרים מותנים וריצה מאסרים בעבר (בעבירות סמיים!)

19. אשר על כן, אני רואה בנסיבות דנן כי מתקיים החיריג המאפשר להורות על חלופת מעצר.

20. לפיקך, אני רואה להתערב בהחלטה בהם"ש קמא, ודין העורר - להידחות.

ניתנה היום, כ"ז איר תש"פ, 20 Mai 2020, בהעדר הצדדים.

